



Handläggare: Lisbeth Oulis
Telefon: 08-508 01 696

Till
Rinkeby-Kista stadsdelsnämnd

Stockholms stads program för kvinnofrid - mot våld i nära relationer 2012 - 2014

Remissvar

Förslag till beslut

Tjänsteutlåtandet utgör svar på remissen.

Olle Johnselius
Stadsdelsdirektör

Sakir Demirel
verksamhetsområdeschef

Sammanfattning

Ärendet gäller en remiss om förslag till stadens program för kvinnofrid – mot våld i nära relationer. Programmet ska ersätta det tidigare programmet för perioden 2006 - 2010. I utformningen av programmet har socialförvaltningen utgått från modellen resultatbaserad styrning.

Förvaltningen ställer sig positiv till den nya utformningen av programmet med tydliga mål och indikatorer för att följa upp målen. Programmet ska gälla stadens alla nämnder och bolag. Förvaltningen menar dock att detta inte framkommer tillräckligt tydligt.

Bilaga

1. Protokollsutdrag från socialnämnden, justerat 2011-10-31.



2. Socialförvaltningens tjänsteutlåtande med förslag till Stockholms stads program för kvinnofrid – mot våld i nära relationer 2012 - 2014

Remissbehandling

Kommunstyrelsen har begärt remissvar till förslaget om Stockholms stads program för kvinnofrid – mot våld i nära relationer 2012 - 2014. Remisstiden sträcker sig till den 31 december 2011. Yttrande har begärts av samtliga stadsdelsnämnder, stadsledningskontoret och Sveriges Kvinno- och tjejourers riksförbund (SKR).

Ärendet behandlades i socialnämnden den 27 oktober 2011. Socialnämnden godkände socialförvaltningens förslag. Se bifogat protokollsutdrag (bil 1).

Stockholms stads program för kvinnofrid

Förslaget till nytt program för kvinnofrid ersätter det tidigare programmet för perioden 2006 – 2010. Det nya programmet har en helt annan utformning än det tidigare programmet och är utarbetat utifrån staden ILS-system med mål, indikatorer och aktiviteter. Programmet tar fasta på målen med stadens kvinnofridsarbete och hur dessa mål ska mätas över hela staden. Programmet består av tre mål för respektive kvinnor, barn och män samt sammanlagt femton indikatorer.

Målgruppen för programmet har ”begränsats” till att gälla kvinnor som utsatts för våld i nära relation, barn som upplevt våld mellan närstående vuxna samt män som utövat våld i nära relation. Även om flera grupper utsätts för våld i nära relation, är det dock socialförvaltningens uppfattning att programmet bör ta sikte på det som utgör det stora samhällsproblemet, som är mäns våld mot kvinnor i nära relationer och deras barn. Programmet ska omfatta alla nämnder och styrelser i staden. Programmet bifogas i sin helhet (bil 2).

Förvaltningens synpunkter

Andelen ärenden där det förekommer våld mellan närstående vuxna i familjen är hög och det råder samförstånd i organisationen om att det behövs särskild kompetens och organisation för att ge målgruppen adekvat stöd så att våldet upphör.

Förvaltningen är positiv till utformningen av det nya förslaget till program för kvinnofrid och dess utgångspunkt i modell för stadens ILS-system. Precis som framhålls i socialförvaltningens tjänsteutlåtande, menar också förvaltningen att det är viktigt att fastslå lika mål för hela staden och att ange sätt att mäta dessa mål i syfte att verka för likställighet inom staden. Det kan också bidra till att uppmärksamma frågan hos stadens nämnder.



Förvaltningen stödjer vidare socialförvaltningens avsikt att utforma riktlinjer på detta område. I likhet med andra riktlinjer bör dessa beskriva arbetsprocessen. Därutöver vill förvaltningen understryka vikten av att sådana riktlinjer synkroniseras med övriga riktlinjer för ekonomiskt bistånd och övrig individ- och familjeomsorg, omsorg om personer med funktionsnedsättning och äldreomsorg. Den funktionsindelade socialtjänsten innebär att de olika funktionerna behöver sammanlänkas, så att kraven på samarbete och ansvar tydliggörs i sådana riktlinjer.

Socialtjänsten har det yttersta ansvaret för att ge stöd och hjälp till de som utsatts för våldet och det är därför är rimligt att indikatorer och aktiviteter som riktar sig till socialtjänsten får en framträdande plats. Det borde dock också finnas mål och indikatorer för andra som omfattas av programmet. I nuvarande utformning gäller dock *alla* indikatorer socialtjänsten och i synnerhet individ- och familjeomsorgen.

Även om avsikten med målen och indikatorerna i programmet är att de ska omfatta *alla* verksamheter inom socialtjänsten - utifrån varje verksamhets uppdrag - kommer det sannolikt att i stadens system för integrerad ledning bli en uppgift för individ- och familjeomsorgen att ta fram indikatorerna med den utformning som dessa har. För att övriga verksamheter – försörjningsstöd, äldreomsorg och omsorgen om personer med funktionsnedsättning - i realiteten ska omfattas, förutsätter detta antingen riktade indikatorer eller aktiviteter eller att kartläggning om exempelvis kännedom om målgruppen genomförs.

Sammantaget menar förvaltningen att om programmet för kvinnofrid verkligen riktar sig till alla stadens nämnder och bolag samt till alla socialtjänstens verksamheter, så saknar förvaltningen mål eller åtminstone indikatorer, som på ett tydligare sätt visar detta.

Som framgår av socialförvaltningens tjänsteutlåtande (s.5-7) har Socialstyrelsen rekommenderat kommunerna att göra regelbundna kartläggningar av våldet för att få faktaunderlag för metodutveckling, styrning och uppföljning.

Förvaltningen stödjer sådana kartläggningar och deras syfte. Det är förvaltningens övertygelse att det kan leda till att synliggöra våldet mellan närstående vuxna – ett våld som trots allt fortfarande till stor del är dolt. Förvaltningen förutsätter att kartläggningarna ska omfatta alla verksamheter inom socialtjänsten och att de utformas och utförs centralt i staden för att uppnå likvärdighet mellan stadsdelsförvaltningarna.



Även om det i staden pågår ett intensivt utvecklingsarbete när det gäller våld i nära relationer, så har nya verksamheter ofta startat och bedrivits i projektform - inte sällan med externa projektmedel. Det är naturligt att nya verksamheter inleds i projektform för att pröva olika arbetssätt. Det är dock förvaltningens erfarenhet att, när "kvinnofridsverksamheter" implementeras i ordinarie verksamhet, utgörs de ofta av mycket små och sårbara enheter. Det finns flera exempel på att verksamheterna lätt blir föremål för omorganisationer och ifrågasättanden.

Förvaltningen menar att en kvalitetshöjning avseende stödet till kvinnorna, barnen och männen också medför ökade kostnader, bland annat för insatser som tidigare inte kunde erbjudas.

Förvaltningen anser att det med Socialstyrelsens krav och stadens höga ambitionsnivå för att utveckla arbetet mot våld mellan närstående kan vara svårt att nå målen utan att resursfrågorna också finns med på dagordningen.
